

роднини отъ 5 пояса по права линия. Родителитѣ на при-
слѣдницитѣ се сърдятъ за нѣколко врѣме, па послѣ се уми-
раватъ и прощаватъ погрѣшкитѣ на младитѣ, като си имъ да-
дѣтъ приготвенитѣ отъ тѣхъ напрѣдъ подаръци и спапове.

Съ прислѣдванье въ старо врѣме сж ставали вѣроломства
отъ страна на юнацитѣ и мжжетѣ. Това се види отъ дол-
ната пѣсенъ:

Керана на дворъ сидяше,
Дребна си барна цяпеше
Стуянъ си призъ дворъ варвяше,
Сиву си стадо маяше
И Керани си викаше:
«Керану, Кара-урманку!
Та ни щешъ ли ма присляди!»
— «Присляди та ща Стуяне,
Ако си нѣмашъ и другу
И другу поарво любовье
И други дребни дечинки.»
— «Немамъ ми, нема Керану.»
Та гу Керана присляди,
Варвяха колко варвяха,
Влязяха въ гора зелена,
Найдяха вода студена
И още сянка дебела,
Сиоаднаха малу да пуздѣа^итъ.
Стуянъ Керани викаше:
«Керану момне ле хубава!
Видишь ли или нивидишь?
Де има дарвѣ високу
И още море длибѣку.
Тамъ имамъ още и другу
И другу поарву любовье
И още дребни дечинки.»
Пакъ му Керана викаше:
«Стуяне, гиди Стуяне
Та немашъ ли си Стуяне
Е брата е братучѣа^ида
Та нему да ма юдведешъ?»
— «Немамъ ми, немамъ Керану.»
Стуяне чуждо чужденче!